

MYND: ALVIN ELLEBY ANDERSEN

– Tá tú kemur til Føroya sum tilflytari, hevur tú eina rúgvu av orku. Eg vildi til dømis møta fólki, finna arbeiði og vitja landið beinanvegin. Hevur tú so ikki atgongd til upplýsingarnar, tá tú kemur, so er skjótt til at orkan hæsar av. Hevði onkur loftað mær og víst mær á upplýsandi tilfar til tilflytarar, so hevði eg ikki kent meg so hjálparleysa í fyrstuni, sigur Mariana Baca úr Meksiko

men eg eri ikki von við at detta inn á gólvið hjá fólki uttan at verða boðin. Tað er eisini trupult hjá mær at taka ímóti øllum tilboðnum um koyring og annað, sum familjan bjóðar mær. Eg eri ikki von við at verða bundin at øðrum fólki og vælvild teirra. Eg eri von at verða sjálvstøðug, greiðir hon frá.

Í Føroyum er ofta ónossligt veður, og fyrstu tíðina í Føroyum hevði Mariana ikki bil. Tá bjóðaði familja hennara seg ofta til at koyra hana at keypa inn og aðra staðni, hon hevði brúk fyri at fara.

– Eg kendi tað, sum bar eg brek; Eg dugdi ikki málið, hevði ikki koyrikort, eg kendi ongan, og í matvøruhandlinum sá alt undarligt út, greiðir Mariana frá.

– Dóttir mín fær eisini skúling fyrri, og tað er sera torført hjá mær at hjálpa henni, tá eg onki skilji. Tá eg havi verið til foreldrafundir og annað, havi eg hildið meg aftur. Men lærarinnan hevur verið ómetaliga blíð og

fyrrikomandi, og tá dótturin kom í flokkin, kunnaði hon hini foreldrini og bað tey taka væl ímóti henni. Eg havi ongantíð kent, at mismunur hevur verið gjørdur, sigur hon.

Dóttir mín tosar enn ikki føroyskt, hóast hon skilur nógv. Tá vit komu til landið, spældi hon nógv við eina gentu, sum dugdi væl enskt, og tær báðar samskiptu á enskum. Lærarin hjá dótttrini segði mær, at hetta tó tarnar framgongdini við føroyska málinum. Av tí sama er hon nógv inni og nógv á teldlinum. Tað er keðiligt hjá mær at síggja hana soleiðis, tí hon altíð hevur verið nógv úti við vinkonunum. Ofta velur hon eisini at vera heima ella at fara í svimjihøllina, soleiðis at hon sleppur undan at royna seg á føroyskum, greiðir Mariana frá.

»Dóttir mín fær eisini skúling fyrri, og tað er sera torført hjá mær at hjálpa henni, tá eg onki skilji«

Integrations-tilgongdin er óskipað

Mariana sigur frá, at hon hevur havt tunglyndi stóran part av tíðini, hon hevur verið í Føroyum, men eisini at hon hevur tað betri nú.

– Tað, sum hevur hjálpt mær, eru fundir vit hava havt saman við øðrum útlendingum, síðani Klaksvíkar Kommuna fór undir verkætlanina at orða ein politikk fyrri útlendingar. Hetta hevur sjóðað saman útlendingarnar í kommununi, sum hava havt móguleika at deila upplivingar sínar hvør við annan, sigur hon.

Vit mangla upplýsingar

Mariana heldur, at integratióntilgongdin hevði verið munandi nemmari, um upplýsingar um tænarar vóru lættari atkomuligir á enskum.

– Tá tú kemur til Føroya sum tilflytari, hevur tú eina rúgvu av orku. Eg vildi til dømis møta fólki, finna arbeiði og vitja landið beinanvegin. Hevur tú so ikki atgongd til upplýsingarnar, tá tú kemur, so er skjótt at orkan hæsar av. Hevði onkur loftað mær og víst mær á upplýsandi tilfar til tilflytarar, so hevði eg ikki kent meg so hjálparleysa í fyrstuni, sigur hon.

– Eisini hevði verið betri, um vit útlendingar høvdu atgongd til skipaða undirvísing í føroyskum máli við góðum tilfari, so sum bókum og fløgum. Tá tú kemur til landið, ventar tú, at alt hetta er atkomuligt, tí soleiðis er tað í Danmark, men tað er tað bara ikki. Vit eru á byrjanarstøði á hesum økinum, og útlendingarnir kenna seg vilstar, sigur hon álvarsom.

Tað er týðningarmikið at verða positivur

– Eg hevði ein negativan hugburð, tá eg kom til Føroya, og alt hetta manglaði. Eg kendi tað vónleyst. Tó tað er eisini týðningarmikið, at vit gera okkara besta at hava ein positivan hugburð.

– Tá vit júst vóru komin til Føroya, fældi eg, at um vit vóru verandi her, so kom eg ikki undan við lívinum. Nú er tann kenslan broytt, og eg eri opin fyrri at verða her, um so er, at møguleikarnir hjá familjuni at trívast eru betri her, sigur hon vónrík.

Mariana sigur, at hon hevur vant seg við, at tíðin gongur seinni í Føroyum. Hon dugur eitt sindur av málinum og vónar, at hon skjótt finnur eitt starv.

– Vit hava enn ikki gjørt av, hvørt vit verða verandi í Føroyum. Vit hava valt at royna í eitt ár, og so taka vit avgerðina, sigur hon.

Meiri um evnið á næstu síðu